

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KATOWICACH**

Katowice, dnia 19.07.2012r.

RKT-430-01/12/AW

DECYZJA Nr RKT-16/2012

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331, ze zm.: Dz.U. z 2007r. Nr 99, poz. 660; Nr 171, poz. 1206; Dz.U. z 2008r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1458, Nr 227, poz. 1505; Dz.U. z 2009r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241; Dz.U. z 2011r. Nr 34, poz. 147) po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej przeciwko Banaszek Duda Company spółka jawna z siedzibą w Legionowie

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy **nakłada się** na Banaszek Duda Company spółka jawna z siedzibą w Legionowie **karę pieniężną** w wysokości **22 084 PLN** (słownie: **dwudziestu dwóch tysięcy osiemdziesięciu czterech złotych**), co stanowi równowartość **5 000 euro** (słownie: **pięciu tysięcy euro**), za nieudzielenie informacji i udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RKT-400-33/11/AW mającego na celu wstępne ustalenie, czy w ramach działalności Banaszek Duda Company spółka jawna, polegającej na dystrybucji rowerów oraz części i akcesoriów rowerowych nastąpiło naruszenie przepisów ustawy uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego, w tym, czy sprawa ma charakter antymonopolowy.

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów obciąża się Banaszek Duda Company spółka jawna z siedzibą w Legionowie, kosztami opisanego na wstępie postępowania oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie **15 PLN** (słownie **złotych: piętnaście**), w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

W dniu 10.05.2012r. w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z urzędu wszczęte zostało postępowanie w sprawie nałożenia na Banaszek Duda Company spółka jawna z siedzibą w Legionowie kary pieniężnej za nieudzielenie informacji i udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji żądanych przez Prezesa

Urzędu na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RKT-400-33/11/AW mającego na celu wstępne ustalenie, czy w ramach działalności Banaszek Duda Company spółka jawna, polegającej na dystrybucji rowerów oraz części i akcesoriów rowerowych nastąpiło naruszenie przepisów ustawy uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego, w tym, czy sprawa ma charakter antymonopolowy.

Postanowieniem nr 2 z dnia 10.05.2012r. zaliczono w poczet dowodów dokumenty uzyskane przez Prezesa Urzędu w toku ww. postępowania wyjaśniającego.

Postanowienie nr 1 wraz z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary, a także *Postanowienie nr 2* wraz z zawiadomieniem o zaliczeniu w poczet dowodów w postaci dokumentów, zostały doręczone przedsiębiorcy w dniu 15.05.2012r. (karta nr 59).

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary Banaszek Duda Company spółka jawna (zwana dalej Spółką) wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary (karty nr 73-78). W uzasadnieniu wniosku Spółka podkreśliła, że nie było jej zamiarem niewspółpracowanie z organem antymonopolowym bądź nienależyte współdziałanie, jednakże brak doświadczenia w tego typu postępowaniach, niezajomość przepisów prawa, a także specyfika branży, w której działa, doprowadziły do powstania opóźnień i błędów przy udzielaniu wyjaśnień Prezesowi Urzędu.

Spółka podniosła, że została utworzona w 2009r., zaś faktycznie w większym rozmiarze zaczęła prowadzić działalność w 2010r. Ze względu na krótki okres prowadzenia działalności na nieco większą skalę i zasadniczo pozostawanie w fazie rozwoju Spółka nie posiada rozbudowanej struktury organizacyjno-biurowej. W okresie prowadzonego postępowania wyjaśniającego sprawami tymi zajmowała się oprócz udziałowców Spółki pracownica, która do końca grudnia przebywała na urlopie macierzyńskim połączonym z wypoczynkowym. Po jej powrocie zatrudniony został nowy pracownik. Szczupłe kadry były jedną z przyczyn niedopełnienia w sposób należyty przez Spółkę obowiązków informacyjnych.

Dodatkowo sytuację skomplikowała przynależność do branży, w jakiej Spółka działa, a mianowicie hurtowej sprzedaży rowerów, i jej specyfika, której istotą jest sezonowość sprzedaży. Okresem najbardziej wyťažonej pracy w hurtowej sprzedaży rowerów jest okres poprzedzający rozpoczęcie sezonu rowerowego, a więc zima i wczesna wiosna. Sprzedaż w tym okresie ma kluczowe znaczenie dla bytu i kondycji firmy, gdyż w późniejszym okresie sprzedaż spada praktycznie do wartości minimalnych. Niefortunnym było, że w okresie, gdy konieczne było udzielanie przez Spółkę odpowiedzi na pytania Prezesa Urzędu, Spółka miała skumulowanie prac decydujących o jej bycie z postępowaniem wyjaśniającym, wymagającym dodatkowego zaangażowania.

Natłok prac związany z okresem przedsezonowym oraz staraniem utrzymania się na rynku w czasach kryzysu, w powiązaniu z perturbacjami kadrowymi spowodowały, że Spółka nieco nie zapanowała nad niektórymi sprawami organizacyjnymi, i nie była w stanie poradzić sobie z terminowym i kompletnym odpowiadaniem na pisma kierowane do niej przez organ antymonopolowy.

Spółka podniosła, że nie miała wcześniej do czynienia z organem antymonopolowym i niestety nie знаła przepisów proceduralnych dotyczących postępowań wyjaśniających, nie posiada też – ze względu na rozmiar firmy – służb prawnych. Informacje uzyskane w drodze kontaktu telefonicznego z Delegaturą Urzędu w Katowicach nie pomogły jej w zrozumieniu

powagi sytuacji. Nie znając dostatecznie przepisów prawa antymonopolowego, Spółka nie miała również świadomości konsekwencji, jakie może spowodować opóźnienie oraz niepełne udzielenie informacji. Jakkolwiek w każdym piśmie skierowanym do Spółki znajdowało się pouczenie o możliwej sankcji karnej za nieudzielenie lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, to dla osób odpowiedzialnych w Spółce okazały się nie do końca jasne, w szczególności Spółka nie była świadoma, że nieudzielenie informacji w terminie traktowane jest jak nieudzielenie informacji. Nie znając związku między nieterminowym udzielaniem odpowiedzi a nałożeniem kary, Spółka starała się odpowiadać na bieżąco, licząc na możliwość doprecyzowania informacji w terminie późniejszym.

Spółka podkreśliła, iż działała nieумыślnie podając błędne informacje. Wynika to poniekąd z faktu niezrozumienia w niektórych przypadkach intencji pytań Prezesa Urzędu, w innych zaś z udzielenia odpowiedzi w oparciu o założenia (koncepcje), dotyczące sposobu prowadzenia działalności przez Spółkę, a nie prowadzonej realnie działalności.

Rozbieżności pomiędzy punktem 9 pisma z dnia 22.11.2011r., w którym Spółka stwierdziła, że sprzedaje towar do sklepów na terenie Polski i podpisuje z nimi umowę handlową, to jest ona negocjowana, oraz punktem 10 ww. pisma, gdzie Spółka stwierdziła, że *„Na dzień dzisiejszy nie posiadamy umów z naszymi kontrahentami/odbiorcami .”* wynikają z faktu, że według ogólnej koncepcji Spółki umowy handlowe powinny być zawierane, natomiast faktycznie nie są. Rozbieżność ta nie miała na celu wprowadzenia organu antymonopolowego w błąd, zresztą Spółka nie miałaby na taką rozbieżność racjonalnego wytłumaczenia, co wskazuje, że Spółka nie miała jasności co do intencji zadanych jej w tym przedmiocie pytań.

Faktem potwierdzającym nieświadome podawanie nieprecyzyjnych informacji w toku postępowania wyjaśniającego, zdaniem Spółki, jest analiza pytań zadawanych przez Prezesa Urzędu i udzielanych przez nią odpowiedzi.

Na pytanie z punktu 9 pisma Prezesa Urzędu z dnia 08.11.2011r. -

„Czy umowy z dystrybutorami na poszczególnych szczeblach obrotu są zawierane w oparciu o wzorzec (szablon) umowy? Jeśli tak, prosimy o przedstawienie tego wzorca(-ów) / szablonu(-ów) ze wskazaniem od kiedy znajduje(-ą) zastosowanie oraz trzech przykładowych, obowiązujących umów, wraz z ewentualnymi załącznikami i aneksami, zawartych przez Banaszek Duda Company spółka jawna z jego/ z ich zastosowaniem. Prosimy o oznaczenie wzorców/szablonów umów tak, aby było jasne, którego szczebla dystrybucji dotyczą.”

Spółka odpowiedziała w piśmie z dnia 22.11.2011r. –

„Co do umów z dystrybutorami na terenie kraju są one zróżnicowane, jeżeli zamawiany towar od firmy zajmującej się dystrybucją, każda z nich przedstawia nam osobną umowę. Natomiast jeżeli my sprzedajemy towar do sklepów na terenie Polski i podpisujemy z nimi umowę handlową to nie mamy jednego „szablonu” tylko taka umowa podpisywana jest dobrowolnie przez obydwie strony i indywidualnie ustalana jest jej treść. Obojętnie czy my kupujemy towar, czy od nas sklepy główny punkt umów stosowanych w branży rowerowej w Polsce to aby osoba deklarująca się do dobrowolnego odbioru towaru się z tego wywiązała.”

Spółka zwróciła uwagę, że w piśmie z dnia 30.11.2011r. Prezes Urzędu stwierdził:

„9. Z odpowiedzi udzielonej w punkcie 9 pisma z dnia 22.11.2011r. wynika, że w razie gdy BDC sprzedaje towar do sklepów na terenie Polski, to zawierają Państwo z takim kontrahentem pisemną umowę handlową. Czy ta wypowiedź dotyczy kanałów dystrybucji HURT i IMPORT, czy tylko kanału dystrybucji IMPORT?”

10. *W punkcie 9 pisma z dnia 22.11.2011r. informują Państwo, że jeżeli to BDC sprzedaje towar do sklepów na terenie Polski i podpisuje z nimi umowę handlową, to jest ona negocjowana. Wypowiedź ta wskazuje na zawieranie pisemnych umów handlowych. Zarazem w punkcie 10 ww. pisma stwierdzają Państwo, że „Na dzień dzisiejszy nie posiadamy umów z naszymi kontrahentami/odbiorcami”. Prosimy o sprecyzowanie obu wypowiedzi (z punktu 9 i 10).”*

Spółka w ustosunkowaniu się do zarzutów podniosła, że Prezes Urzędu błędnie ją zrozumiał, bowiem nie napisała, że jeżeli sprzedaje towar do sklepów w Polsce „to” podpisuje umowę handlową, jedynie podał, że w takim przypadku, gdy sprzedaje towar do sklepów na terenie Polski „i” (jednocześnie) podpisuje umowę, to nie ma ona jednego szablonu i jest indywidualnie ustalana. Z tego faktu wynikała odpowiedź Spółki zawarta w piśmie z dnia 17.01.2012r. i w późniejszym piśmie z dnia 27.01.2012r.:

„9. Mamy możliwość podpisania (jak w pkt. 2), ale nie podpisujemy z nikim

10. Po prostu nie podpisaliśmy do tej pory z nikim umowy a zapis w warunkach handlowych ma na celu chronić nas przed firmami z po za branży, jeżeli chciały by wyłudzić od nas towar.”

Odnosnie do zawartej umowy, której stroną jest PGR Profesjonalna Grupa Rowerowa Sp. z o.o. (zwana dalej PGR), Spółka stwierdziła, że źle zinterpretowała pytania Prezesa Urzędu, bowiem status PGR jest specyficzny, nie jest to typowy odbiorca, lecz rodzaj grupy zakupowej, w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. W związku z tym początkowo Spółka błędnie oceniła, że pytanie nie dotyczyło takiego podmiotu. Spółka zaznaczyła przy tym, że umowa o współpracy z PGR była wyjątkiem w jej działalności, gdyż generalnie nie zawiera umów tego typu, co starała się przekazać Prezesowi Urzędu. Dopiero, gdy Prezes Urzędu zadał pytanie w piśmie z dnia z dnia 22.02.2012r. o PGR, to Spółka odpowiedziała, że zawarła z nią umowę o współpracy oraz bez wezwania, na potwierdzenie, przesłała kopię tej umowy.

W *Postanowieniu nr 1* Prezes Urzędu stwierdził, iż wbrew temu co twierdzi Spółka, PGR nie ma swobody ustalania cen, ze względu na postanowienie §2 umowy o współpracy bowiem *„Odbiorca zobowiązuje się do stosowania cen detalicznych towarów z oferty Dystrybutora, w sprzedaży swoim klientom – w sklepach stacjonarnych i internetowych (również na portalach aukcyjnych) należących do wspólników i Partnerów”*. Spółka w odpowiedzi na zarzuty podniosła, że w praktyce postanowienie to nie było nigdy interpretowane w taki sposób, nie jest ono egzekwowane przez Spółkę, co potwierdziła ona w piśmie z dnia 27.01.2012r. zawierającym odpowiedź na pytanie nr 3 organu antymonopolowego z pisma z dnia 03.01.2012r.

Biorąc powyższe pod uwagę Spółka wniosła o odstąpienie od jej ukarania wskazując, że kara pieniężna przewidziana na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ma charakter fakultatywny i Prezes Urzędu może odstąpić od jej nałożenia, umarżając postępowanie na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy, jeżeli przedsiębiorca usprawiedliwi niewykonanie bądź nienależyte wykonanie obowiązku. Spółka nie działała celowo, popełnione przez nią błędy nie miały na celu uchylania się od wykonania ustawowego obowiązku przedkładania informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Spółka zaznaczyła, że również cele wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary zostały osiągnięte ponieważ zrozumiała materię sprawy i dostarczyła wszystkie żądane wyjaśnienia i dokumenty, w szczególności udzieliła odpowiedzi na pytania Prezesa Urzędu postawione w piśmie z dnia 03.04.2012r.

Spółka podkreśliła nieumyślność swojego działania w kontekście ewentualnego wymierzenia kary. Zgodnie bowiem z art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów tej ustawy, a także uprzednie naruszenie jej przepisów. Okoliczność nieumyślnego naruszenia przepisów ustawy powinna być zdaniem Spółki silnym argumentem przemawiającym za odstąpieniem od wymierzenia kary pieniężnej, a przynajmniej orzeczenia jej na poziomie symbolicznym.

Postanowieniem nr 3 z dnia 02.07.2012r. zaliczono w poczet materiału dowodowego pismo Banaszek Duda Company Sp.j. do Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach z dnia 19.06.2012r. z załącznikami doręczone w dniu 26.06.2012r. celem złożenia do akt ww. postępowania wyjaśniającego (karta nr 85).

Spółka została zawiadomiona o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz o prawie do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w sprawie pismem z dnia 02.07.2012r. (karta nr 280). Zawiadomienie zostało doręczone Spółce w dniu 09.07.2012r. (karta nr 281).

Spółka nie zapoznała się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Spółka powstała w lipcu 2009r. W Krajowym Rejestrze Sądowym została zarejestrowana w dniu 09.09.2009r. pod numerem KRS 0000336489. Jej głównym przedmiotem działalności jest sprzedaż rowerów i części rowerowych do sklepów na terenie całego kraju.

W dniu 08.11.2011r. wszczęte zostało postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy w ramach działalności Spółki polegającej na dystrybucji rowerów oraz części i akcesoriów rowerowych nastąpiło naruszenie przepisów ustawy uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego, w tym czy sprawa ma charakter antymonopolowy.

W punkcie 10 pisma z dnia 08.11.2011r. – pierwszego wezwania do udzielenia informacji skierowanego do Spółki – Prezes Urzędu wezwał Spółkę do przedstawienia umów regulujących warunki finansowe i proces dystrybucji rowerów oraz części i akcesoriów rowerowych wraz z ewentualnymi załącznikami i aneksami, zawartych przez nią z dystrybutorami na każdym ze wskazanych przez nią szczebli obrotu, tj.

- 3 pierwsze umowy zawarte w 2010r.,
- 3 pierwsze umowy zawarte w 2011r.,
- 3 umowy obowiązujące w 2010r., ale zawarte w 2009r.

W odpowiedzi w piśmie z dnia 22.11.2011r. Spółka stwierdziła: „*Na dzień dzisiejszy **nie posiadamy umów z naszymi kontrahentami/odbiorcami** . Jest to realizowane na zasadzie zamówień przedsezonowych ,które nie obligują naszych odbiorców do realizacji w 100% a nam pozwalają na zrobienie zamówień,prognoz do naszych kontrahentów zagranicznych.*”¹

W punkcie 16 ww. wezwania Prezes Urzędu zapytał Spółkę, czy jej odbiorcy posiadają pełną dowolność w kształtowaniu marży i cen odsprzedaży rowerów oraz części i akcesoriów rowerowych na rynku, a jeśli podlegają w tym zakresie ograniczeniom ze strony Spółki zwrócił się o ich wskazanie. Na to pytanie Spółka w piśmie z dnia 22.11.2011r.

---

¹ Przedmiotowy cytat oraz cytaty z dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji zachowują oryginalną pisownię, natomiast wytluszczenia w ramach cytatów naniesione zostały przez Prezesa Urzędu.

odpowiedziała: „*Maja pełną dowolność my jedynie sugerujemy nic nie narzucamy. Ceny sugerowane powinny być cenami minimalnymi.*”

Pismem z dnia 30.11.2011r. Spółka została wezwana do udzielenia dalszych informacji w sprawie w terminie 14-dni od daty doręczenia wezwania (karta nr 33). Ponieważ termin ten upłynął bezskutecznie w dniu 03.01.2012r. do Spółki skierowano **ponaglenie** wzywające do udzielenia danych w terminie 7-dni od daty doręczenia monitu.

W punkcie 9 pisma z dnia 22.11.2011r. Spółka stwierdziła, że jeżeli to ona sprzedaje towar do sklepów na terenie Polski i podpisuje z nimi umowę handlową, to jest ona negocjowana. Wypowiedź ta wskazywała na zawieranie pisemnych umów handlowych. Niemniej w punkcie 10 ww. pisma Spółka stwierdziła, że nie posiada umów z odbiorcami. W punkcie 10 wezwania z dnia 30.11.2011r. została zatem zobowiązana do sprecyzowania tych wypowiedzi (z punktu 9 i 10). Uczyniła to w ten sposób, że w piśmie z dnia 17.01.2012r. w punkcie 10 powiadomiła, „***Po prostu nie podpisaliśmy do tej pory z nikim umowy a zapis w warunkach handlowych ma na celu chronić nas przed firmami z po za branży, jeżeli chciały by wyłudzić od nas towar.***” (karta nr 37).

Zgodnie ze *Szczegółowymi warunkami handlowymi*, zawartymi w ofercie handlowej Spółki na 2012r. do przyznania rabatów na podstawie deklaracji obrotu konieczne jest podpisanie umowy handlowej. W punkcie 2 wezwania z dnia 30.11.2012r. Prezes Urzędu sformułował zatem następujące pytania:

- a. Ile takich umów zawarli Państwo na sezon 2012r.? Prosimy o przedstawienie 5 ostatnio zawartych umów wraz z załącznikami i ewentualnymi aneksami.
- b. Ile takich umów zawarli Państwo na sezon 2011r.? Zwracamy się o przedstawienie 5 przykładowych umów wraz z załącznikami i ewentualnymi aneksami.
- c. Ile takich umów zawarli Państwo na sezon 2010r.? Zwracamy się o przedstawienie 5 przykładowych umów wraz z załącznikami i ewentualnymi aneksami.

Spółka w punkcie 2 pisma z dnia 17.01.2012r. odpowiedziała, że: „*Umowy handlowe są dla firm z którymi nie współpracujemy, nie znamy ich, a byli by potencjalnie zainteresowani w znacznym stopniu naszą ofertą. Do tej pory nie podpisaliśmy z nikim takiej umowy.*”

Pismo Spółki z dnia 17.01.2012r., obejmujące jedną stronę tekstu, **nie zawierało podpisu osoby upoważnionej** do reprezentowania Banaszek Duda Company spółka jawna oraz odpowiedzi na punkt 14 ww. wezwania z dnia 30.11.2012r. Stąd też pismem z dnia 23.01.2012r. wezwano Spółkę do uzupełnienia tych braków (karta nr 40). Spółka ponownie przesłała przedmiotowe pismo datując je na 27.01.2012r., tym razem kompletne (karta nr 41).

Ponieważ w piśmie z dnia 27.01.2012r. Spółka wskazała, że nie zawarła do tej pory pisemnych umów ze swoimi kontrahentami / odbiorcami Prezes Urzędu w wezwaniu z dnia 22.02.2012r., w punkcie 4, zapytał w jakiej formie Spółka ustala zatem ze swoimi kontrahentami / odbiorcami zasady składania zamówień, formy płatności, warunki transportu towarów, koszty transportu itp. i jak przebiega ten proces. Jednocześnie Prezes Urzędu zwrócił się do Spółki, aby w ramach udzielanej odpowiedzi opisała formę i przebieg ustalania warunków handlowych ze Sklepem Rowerowym TRYBIK z Wyszkowa, PGR Profesjonalną Grupą Rowerową Spółka z o.o. z Warszawy, NO LIMITS z Warszawy – kontrahentami/odbiorcami Spółki wskazanymi przez nią we wcześniej prowadzonej korespondencji – załączniku do pisma z dnia 17.01.2012r. (bez podpisu) (karta nr 42).

W tym samym terminie, tj. w dniu 22.02.2012r., Prezes Urzędu zwrócił się o udzielenie informacji do PGR Profesjonalnej Grupy Rowerowej Sp. z o.o. (karta nr 43).

W odpowiedzi, w piśmie z dnia 29.02.2012r., Spółka m.in. w punkcie 4 poinformowała, że na sezon 2012r. **podpisała po raz pierwszy umowę handlową z PGR Profesjonalną Grupą Rowerową Sp. z o.o.** i przesłała w załączeniu przedmiotową umowę zawartą w dniu 02.01.2012r. bez załącznika (karty nr 44-46).

PGR Profesjonalna Grupa Rowerowa Sp. z o.o. udzieliła odpowiedzi pismem z dnia 09.03.2012r. (karta nr 48). Potwierdziła fakt zawarcia umowy handlowej ze Spółką w dniu 02.01.2012r. Jednocześnie poinformowała, że umowa ta była poprzedzona **umową handlową zawartą 22.02.2011r.** (karty nr 49-53).

W piśmie z dnia 12.03.2012r. wezwano Spółkę do udzielenia dalszych informacji w sprawie, a także do uzupełnienia dotychczas przesłanych informacji i dokumentów. Na dokonanie tej czynności wyznaczono 7-dniowy termin (karta nr 47).

Reakcją Spółki na powyższe wezwanie było pismo z dnia 26.03.2012r. (karta nr 54). Jako, że odpowiedź Spółki w zdecydowanej większości nie wyczerpywała zakresu wezwania w dniu 03.04.2012r. skierowano do niej **ponaglenie do udzielenia brakujących informacji** wyznaczając w nim 3-dniowy termin na uzupełnienie odpowiedzi (karta nr 57). Monit zawierał następującą treść:

1. Do pisma z dnia 29.02.2012r. dołączyli Państwo kopię Umowy o współpracy z dnia 02.01.2012r. zawartej z PGR Profesjonalna Grupa Rowerowa Sp. z o.o.
  - a. §1 ww. *Umowy o współpracy* stanowi, że za podlegające umowie uważa się towary zestawione w *Ofercie Handlowej 2012* i drukowane w ofertach handlowych.
    - Czy poprzez *Ofertę Handlową 2012* należy rozumieć dokument o nazwie „*BDC Banaszek Duda Company. Cennik części 2012*” dołączony przez Państwa do pisma z dnia 22.11.2012r.? Jeśli nie, prosimy o przesłanie *Oferty Handlowej 2012*, do której odwołuje się §1 *Umowy o współpracy*.
    - Do jakich innych drukowanych ofert handlowych odsyła §1 ww. umowy? Prosimy o ich przedstawienie.
  - b. Zgodnie z §2 ww. *Umowy o współpracy* jej częścią jest aneks zawierający listę *Wspólników i Partnerów*. Prosimy o przedstawienie tego aneksu.
2. W punkcie 2 pisma z dnia 29.02.2012r. zamieścili Państwo treść „*W załączniku*”, przy czym żaden z załączników do pisma z dnia 29.02.2012r. nie odpowiada zakresowi żądanych informacji. W tym stanie rzeczy po raz kolejny zwracamy się o przedstawienie e-maili powiadamiających dystrybutorów o zmianach cennika, wystosowanych do nich w latach 2009-2011 (po 5 przykładowych e-maili wysłanych w danym roku).
3. W odpowiedzi na punkt 14 wezwania Urzędu z dnia 30.11.2011r. wskazali Państwo dystrybutorów, od których BDC kupuje produkty: Firma Burghardt Sp. j. w Ostrowie Wielkopolskim, Italbike w Warszawie, Speeder w Murowanej Goślinie, Firma Handlowa SAKS Sp. j. w Pruszczu Gdańskim. W załączeniu do pisma z dnia 29.02.2012r., po ponownym wezwaniu z dnia 22.02.2012r., nie przedstawili Państwo żadnej umowy handlowej zawartej z którymkolwiek z wymienionych przedsiębiorców, ani nie odnieśli się do kwestii umów łączących BDC z tymi przedsiębiorcami. Zwracamy się zatem o przesłanie przedmiotowych umów i o wyjaśnienie ich nieprzedstawienia na wcześniejsze wezwanie Urzędu.
4. W załączeniu do pisma z dnia 29.02.2012r. przesłali Państwo kopię *Umowy Handlowej nr 109* zawartej w dniu 24.10.2011r. z KROSS S.A. oraz kopię *Umowy zakupu nr 0361H00146* zawartej z Kellys Bicycles s.r.o. Dlaczego strony ww. umów nie zostały przez Państwa wymienione w odpowiedzi na punkt 14 wezwania Urzędu z dnia

30.11.2011r.? Z kim jeszcze Spółka BDC jest związana umowami, w których występuje jako kupujący produkty (sprzedawane następnie w lokalnej hurtowni, o której mowa w punkcie 4 Państwa pisma z dnia 22.11.2011r.)? Prosimy o przedstawienie umów zawartych z tymi dostawcami (dystrybutorami).

5. Zwracamy się o wskazanie Państwa 5 największych konkurentów (nazwa i adres przedsiębiorcy) w zakresie sprzedaży produktów pochodzących z oferty KROSS S.A. Zarazem, mając na względzie Państwa uwagę zawartą w punkcie 1 pisma z dnia 26.03.2012r., wyjaśniamy, że pytanie dotyczy konkurentów BDC, a nie konkurentów KROSS S.A.”

Ze zwrotnego potwierdzenia odbioru wynika, że Spółka odebrała wezwanie w dniu 06.04.2012r. (karta nr 58), jednak nie udzieliła na nie żadnej odpowiedzi w wyznaczonym terminie.

Odpowiedź Spółki na ww. ponowne wezwanie z dnia 03.04.2012r. wpłynęła do Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 26.06.2012r., po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej (karty nr 87).

W 2011r. Spółka uzyskała przychód w wysokości (...) PLN.

W oparciu o dokonane ustalenia zważono, co następuje.

I. Stosownie do art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Realizacja zadań spoczywających na Prezesie Urzędu podejmowanych w interesie publicznoprawnym wymaga współdziałania ze strony przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3 lub art. 50 bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zobowiązuje przedsiębiorców do przekazywania Prezesowi Urzędu na jego żądanie wszelkich koniecznych informacji i dokumentów. W myśli art. 50 ust. 2 ww. ustawy żądanie to powinno zawierać określone elementy, a mianowicie: wskazanie zakresu informacji, wskazanie celu żądania, wskazanie terminu udzielenia informacji, a także pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

W uzasadnieniu do wyroku z dnia 07 kwietnia 2004r. (sygn. akt III SK 31/2004) Sąd Najwyższy wskazał, że obowiązek udzielenia informacji jest możliwy do zrealizowania (z zagrożeniem sankcją za jego naruszenie) tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Opinia ta została powołana w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 29 września 2011r. (sygn. akt XVII AmA 68/10).

Pisma Prezesa Urzędu kierowane do Spółki spełniały ww. wymogi. W każdym z nich wskazano zakres żądanych informacji i pouczone przedsiębiorcę o tym, że w przypadku nieudzielenia informacji lub udzielenia informacji nieprawdziwych albo wprowadzających w błąd, na mocy art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów będzie

mogła zostać nałożona kara pieniężna. Każde wezwanie zawierało podstawę prawną żądania i wyjaśnienie celu żądania, którym było uzyskanie informacji i dokumentów niezbędnych do prowadzonego postępowania wyjaśniającego mającego na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego, w tym czy sprawa ma charakter antymonopolowy.

Tymczasem Spółka w toku postępowania do dnia 29.02.2012r. twierdziła, że nie zawarła z żadnym ze swoich odbiorców umowy handlowej na piśmie. Dopiero, w sytuacji gdy Prezes Urzędu mając na względzie twierdzenia Spółki o braku pisemnych umów handlowych zwrócił się do niej o informacje na temat ustalania warunków współpracy z jej wybranymi kontrahentami, w tym z PGR Profesjonalną Grupą Rowerową Sp. z o.o., Spółka poinformowała, że na sezon 2012r. podpisała po raz pierwszy umowę handlową z PGR. Informacja ta okazała się jednak nieprawdziwa, gdyż strony były już związane umową handlową na sezon 2011r. Dokument wskazujący na ten fakt przedstawiła PGR Profesjonalna Grupa Rowerowa Sp. z o.o.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej Spółka podniosła, że rozbieżności w udzielanych informacjach dotyczące posiadania, bądź nieposiadania, zawartych umów handlowych z odbiorcami wynikają z ogólnej koncepcji, że umowy takie powinny być zawierane, natomiast faktycznie nie są. Co do niepowiadomienia organu antymonopolowego o fakcie zawarcia pisemnej umowy handlowej z PGR, w odpowiedzi na pytania, czy i z kim Spółka zawarła takie umowy na piśmie, to Spółka podniosła, że źle zinterpretowała pytania Prezesa Urzędu i błędnie uznała, że pytania o sposób uregulowania warunków współpracy z jej odbiorcami nie dotyczy tego przedsiębiorcy. Status PGR Profesjonalnej Grupy Rowerowej Sp. z o.o. jest bowiem specyficzny – nie jest to typowy odbiorca, lecz rodzaj grupy zakupowej.

Wyjaśnienia te nie zostały uznane przez Prezesa Urzędu za przekonujące. Zwłaszcza, że Spółka nie sygnalizowała takich wątpliwości przesyłając w toku postępowania wyjaśniającego w formie tabeli informacje o swoich największych kontrahentach/odbiorcach i zaliczając do nich PGR. Poza tym w treści pytań stawianych przez Prezesa, a dotyczących kwestii pisemnych umów handlowych, nie powiązано zakresu możliwej odpowiedzi ze statusem odbiorców. Innymi słowy treść pytań nie dawała podstaw do tego, aby uznać, iż nie dotyczą one umów Spółki z PGR.

Dalej Spółka twierdziła, że jej kontrahenci mają pełną dowolność w kształtowaniu cen detalicznych sprzedaży, a „*cenę sugerowaną powinny być cenami minimalnymi*”. Analiza treści umów handlowych łączących Spółkę z PGR Profesjonalną Grupą Rowerową Sp. z o.o. wskazuje, że przedsiębiorca ten nie ma swobody odnośnie ustalania wysokości cen, w §2 obu umów znalazło się bowiem postanowienie o treści „*Odbiorca zobowiązuje się do stosowania cen detalicznych towarów z oferty Dystrybutora, w sprzedaży swoim klientom – w sklepach stacjonarnych i internetowych (również na portalach aukcyjnych) należących do wspólników i Partnerów*”.

W toku postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej Spółka podniosła, że przytoczone postanowienie w praktyce nie jest egzekwowane. Okoliczność ta nie wpływa na ocenę zachowania Spółki. W punkcie 16 ww. wezwania Prezes Urzędu zapytał Spółkę, czy jej odbiorcy posiadają pełną dowolność w kształtowaniu marży i cen odsprzedaży rowerów oraz części i akcesoriów rowerowych na rynku, a jeśli podlegają w tym zakresie ograniczeniom ze

strony Spółki zwrócił się o ich wskazanie. Na to pytanie Spółka w piśmie z dnia 22.11.2011r. odpowiedziała, że mają pełną dowolność, a ona jedynie sugeruje im ceny, dodając, że narzucanie cen nie ma miejsca. Faktem jest, że odpowiadając na pytanie Prezesa Urzędu Spółka w ogóle nie wspomniała o umowach handlowych łączących ją z PGR i zawartych w nich postanowieniach dotyczących stosowania cen detalicznych o przytoczonym powyżej brzmieniu. Oznacza to, że Spółka udzieliła nieprawdziwych informacji.

W odpowiedzi na punkt 14 wezwania Prezesa Urzędu z dnia 30.11.2011r. Spółka wskazała dystrybutorów, od których BDC kupuje produkty: Firma Burghardt Sp. j. w Ostrowie Wielkopolskim, Italbike w Warszawie, Speeder w Murowanej Goślinie, Firma Handlowa SAKS Sp. j. w Pruszczu Gdańskim. Mimo wezwań Urzędu, nie przedstawiła żadnej umowy handlowej zawartej z którymkolwiek z wymienionych przedsiębiorców, ani nie odniosła się do kwestii umów łączących BDC z tymi przedsiębiorcami. Natomiast w załączeniu do pisma z dnia 29.02.2012r. Spółka przesłała kopię umowy handlowej zawartej z KROSS S.A. oraz kopię umowy zawartej z Kellys Bicycles s.r.o. Nie wyjaśniła przy tym dlaczego strony ww. umów nie zostały przez nią wymienione w odpowiedzi na punkt 14 wezwania z dnia 30.11.2011r. Wyjaśnienia w tym zakresie przedstawiła dopiero w piśmie z dnia 19.06.2012r.

Zauważyć także trzeba, że Spółka w toku postępowania wyjaśniającego nie udzielała odpowiedzi w terminie. Na wezwanie z dnia 30.11.2011r. odpowiedziała dopiero po dodatkowym ponagleniu, najpierw pismem z dnia 17.01.2012r. (bez podpisu), a potem pismem z dnia 27.01.2012r. Również na wezwanie z dnia 12.03.2012r. Spółka zareagowała dopiero po monicie przesyłając niekompletną odpowiedź. W tej sytuacji konieczne było wysłanie do Spółki kolejnego ponaglenia (pismo Prezesa Urzędu z dnia 03.04.2012r.), na które Spółka odpowiedziała dopiero po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary.

Spółka w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary silnie zaakcentowała nieumyślność swojego działania i to, że jej zamiarem nie było niewspółpracowanie z Prezesem Urzędu. Podkreśliła również swój brak doświadczenia w kontaktach z organem antymonopolowym oraz niezajomość przepisów prawa. Jednocześnie sama zauważyła, że art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów sankcjonuje także nieumyślne nieudzielenie informacji przez przedsiębiorcę bądź udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Jakkolwiek wykazanie spełnienia przesłanki winy umyślnej nie warunkuje zastosowania sankcji przewidzianej w art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy, to Prezes Urzędu ocenił zachowanie Spółki w toku postępowania wyjaśniającego i doszedł do wniosku, że dokonane powyżej w ramach opisu stanu faktycznego sprawy ustalenia wskazują, że działanie Spółki było w pełni świadome, a zatem umyślne. W szczególności wskazuje na to fakt, udzielenia informacji, że umowa handlowa na sezon 2012r. zawarta w dniu 02.01.2012r. przez Spółkę z PGR Profesjonalną Grupą Rowerową Sp. z o.o. jest pierwszą umową łączącą strony. Opierając się na doświadczeniu życiowym nie można zasadnie twierdzić, że Spółka zapomniała, że zawarła z tym przedsiębiorcą umowę na poprzedni sezon, tj. 2011r., tym bardziej, że, jak wskazała w piśmie z dnia 19.06.2012r., strony umowy nie sporządziły do umowy na 2012r. aneksu zawierającego listę Wspólników i Partnerów i posiłkują się w bieżącym roku 2012 wykazem sporządzonym jako załącznik do umowy na 2011r.

Niezajomość prawa i nieświadomość konsekwencji płynących z braku współpracy z organem antymonopolowym w toku postępowania wyjaśniającego podnoszone przez Spółkę również trudno uznać w stanie faktycznym sprawy za okoliczności łagodzące ocenę

zachowania Spółki. Prezes Urzędu w każdym z wezwań informował Spółkę o możliwości zastosowania wobec niej sankcji z tytułu nieudzielenia informacji. W wezwaniu z dnia 12.03.2012r. pouczenie to zostało dodatkowo wytłuszczone, a w ponagleniu z dnia 03.04.2012r. wytłuszczone i podkreślone. Przedsiębiorca zapoznając się z treścią tych pism nie mógł zatem nie zwrócić uwagi na ich wyeksponowany fragment.

Pomimo prawidłowego doręczenia pism, w których precyzyjnie określono zakres stawianych żądań, Prezes Urzędu nie uzyskał wszystkich informacji, o które się zwrócił, co więcej Spółka w toku postępowania wyjaśniającego udzieliła nieprawdziwych informacji stwierdzając kilkakrotnie, że z żadnym ze swoich kontrahentów, którym sprzedaje produkty ze swojej oferty, nie zawarła umowy handlowej na piśmie i żadnemu z nich nie dyktowała cen detalicznych sprzedaży produktów z jej oferty. Ponadto Spółka udzielała informacji z opóźnieniem, a część z nich przedstawiła dopiero po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

W wyroku 11 kwietnia 2011r. Sąd Okręgowy w Warszawie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (sygn. akt XVII AmA 123/09) stwierdził, co następuje: *„Należy zaznaczyć, że żądanie dostarczenia informacji i dokumentów jest czynnością procesową Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o charakterze władczym, podejmowaną w celu zgromadzenia materiału niezbędnego do wykonania zadań określonych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, zarówno tych o charakterze orzecznym, jak i pozaorzecznym (np. badań i analiz rynkowych). Przedsiębiorca wezwany do przedłożenia określonych informacji i dokumentów ma obowiązek przekazać je w pełnym zakresie i we wskazanym terminie. Obowiązek dostarczenia informacji i dokumentów może być nałożony w każdym z postępowań uregulowanych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, a więc również w postępowaniu wyjaśniającym - i to bez względu na cel, któremu to postępowanie służy. Istotne jest, co należy wyraźnie zaznaczyć, że żądanie przedłożenia określonych informacji i dokumentów może być skierowane do strony postępowania, jak i do przedsiębiorcy, któremu status strony w danym postępowaniu nie przysługuje. Prezes UOKiK może, działając na podstawie przepisu art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zobligować do udzielenia informacji każdy podmiot mający status przedsiębiorcy lub związku przedsiębiorców”*.

W świetle przedstawionych okoliczności należy stwierdzić, że nałożenie na Spółkę kary określonej w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z nieudzieleniem przez nią informacji w toku postępowania wyjaśniającego prowadzonego pod sygn. akt RKT-400-33/11/AW oraz udzieleniem nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji jest uzasadnione.

Zgodnie z przywołanym art. 106 ust. 2 pkt. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć karę pieniężną stanowiącą równowartość do 50 000 000 euro. Stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Średni kurs waluty euro w dniu 30 grudnia 2011r. wyniósł **4,4168 PLN²**.

---

² Źródło: http://nbp/home.aspx?f=/kursy/kursy_archiwum.html

Kary nakładane na mocy art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów są karami związanymi z naruszeniami proceduralnymi uczestnika postępowania. Są to sankcje za naruszenie (niedotrzymanie) obowiązku natury procesowej o charakterze prewencyjnym, represyjnym i dyscyplinującym. Mają one na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Nałożenie kary należy traktować jako podkreślenie naganności zachowania przedsiębiorcy. Orzeczona kara powinna więc stanowić dolegliwość dla uczestnika niniejszego postępowania. Jej nałożenie powinno również przyczynić się w przyszłości do zapobieżenia zaistnienia podobnych sytuacji do tej, jaką opisano w niniejszej decyzji.

Postępowanie Spółki stanowiło istotną przeszkodę w wykonywaniu podstawowych obowiązków Prezesa Urzędu, do których należy ocena, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego, w tym czy sprawa ma charakter antymonopolowy. W wyniku zaniechania udzielania odpowiedzi na postawione pytania udzielania ich z późnieniem znacznie utrudnione stało się kompleksowe przeprowadzenie postępowania zgodnego z regułami wymaganymi przez ustawę o ochronie konkurencji i konsumentów, jak również kodeksu postępowania administracyjnego. Powyższa okoliczność wraz z udzielaniem przez Spółkę nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji spowodowała przedłużenie postępowania wyjaśniającego. Dokonane powyżej w ramach opisu stanu faktycznego sprawy ustalenia wskazują zaś, że działanie Spółki było w pełni świadome, a zatem umyślne.

W świetle powyższych okoliczności Prezes Urzędu ustalił karę pieniężną w wysokości **22 084 zł** (słownie: **dwudziestu dwóch tysięcy osiemdziesięciu czterech złotych**), co stanowi równowartość **5 000 euro** (słownie: **pięciu tysięcy euro**). Zdaniem Prezesa Urzędu wymiar kary pieniężnej w tej wysokości jest uzasadniony stopniem zawinienia przez przedsiębiorcę.

Prezes Urzędu nakładając na przedsiębiorcę karę pieniężną z tytułu nieudzielenia informacji co do zasady może nałożyć ją w maksymalnej wysokości 50 000 000 euro. W przedmiotowym przypadku kara w wysokości 5 000 euro stanowi jedynie 0,01 % kary maksymalnej.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. W art. 111 ustawy wskazano jedynie, iż Prezes Urzędu przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych o których mowa m.in. w art. 106 tej ustawy, winien wziąć pod uwagę okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie jej naruszenie.

W niniejszym przypadku pomimo otrzymania kolejnych wezwań kierowanych do przedsiębiorcy, a także pouczeń Spółki, iż wszczęte zostanie postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej, w sytuacji nie dostarczenia Prezesowi Urzędu wskazanych wyjaśnień i dokumentów, Spółka nie udzielała odpowiedzi w terminie albo udzielała niepełnych lub wprowadzających w błąd informacji, bądź w ogóle nie odpowiadała na wezwania. Na ponaglenie z dnia 03.04.2012r. odpowiedziała dopiero po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary. Przy określeniu wysokości kary zważono także na fakt, że przedsiębiorca nie dopuścił się wcześniej naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W ocenie Prezesa Urzędu kara wymierzona w wysokości stanowiącej równowartość 5 000 euro jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stanowiąc dolegliwość dla Spółki, jednocześnie spełnia swą funkcję prewencyjną i wychowawczą.

Uwzględniając powyższe okoliczności orzeczono zatem, jak w punkcie I sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiszczyć w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

II. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Postępowanie w sprawie nałożenia kary zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu w punkcie I sentencji decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu ze stroną. W związku z powyższym postanowiono obciążyć ww. przedsiębiorcę kosztami postępowania w wysokości **15 PLN (słownie złotych: piętnaście).**

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeksu postępowania cywilnego (Dz.U. z 1964r., Nr 43, poz. 296, ze zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z 479³² § 1 i 2 K.p.c., można wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Dyrektor Delegatury
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów w Katowicach
Maciej Fragsztajn